

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

כא מ מיי פיו מכל
שנת סוכה א סוכה
לאין סוכה
כב מ מיי פיו מכל
קומחה נשמה סוכה

מי לא מסקינן דמעיל כו'. והא תאמר ומאי שנא דתני תולדה
דהאלה משאר תולדות של אבות ועוד תימה דקתי סיפא
הרי אלט מ' אבות מלאכות חסר אחת משמע דלא תני שום תולדה
וי"ל דודאי המזיז מרשות לרשות עיקרה לא תנא אלא משום

דסני *בענין אבות מלאכות המזיז מרשות לרשות: מי לא
מסקינן דקא מעיל פיולי. דעל כרחק קיימא לן נמי כהא דחייב
וקרי ליה המזיז: סולא קרי לט. (ב) שמזיז מרשות ממוקמו: מפני.
במסכת שבת דייק דהכנסה קרי יזיזה דקאמר יזיזות השבת
שתיים וכו' ופירש הכנסה לחלוק

לעיל דהא דתני ר' יוחנן
בבבא בתרין פליגי
בבבא בתרין פליגי
בבבא בתרין פליגי

אין תנא מ' מעט כהא דתני
בבבא בתרין פליגי
בבבא בתרין פליגי

עני' נוסף' דשבת כו'
דלי' רשות קתי

כדלפני' נקודתין עכ"ל

רבינו הגאון

תנן הנה בתחלת סוכת
נגעים מראות נגעים
שנים שהן ד'. ברת
זה כשלא שניה לא
לסיד ההיכל. שאם
כצמר לבן. שניה לא
קרום ביצה ואמרין
הא סתמיהא דלא כו'
עקיבא דאמר מראות
נגעים וז' למעלה מו'.
דאם כן מותרת סיד
ההיכל למצדק רבתי
סאן בצורה כלומר
שיעור הבהרת. כהנן
(כ"ד) נגעים כגרים
הקליק מרובע סקום
הגרים השע ערשות.
סקום דעיר' ד' שערות
נמצא ליו שערות. שנה
אם תורה ברת כתי
גרימחציה כסיד ההיכל
אנה מסתמיה לרבי
ל' עקיבא דאמר זה
למעלה מה שרתי
השע למעלה כן הסיד
של היכל הוא. דהשע
הסיד כתי שאת לאו
תולה השע הוא.
תקשיב א' רבי ניסא
קרום ביצה נמי כתי
סאן בצורה כתי שאת
דרי סיד עיר' מינה.
כתי סיד תרתי
תולדות נינהו.

דנתן *המוציא מרשות לרשות הייב מי לא
עסקינן דקא מעיל פיולי וקא קרי ליה הוצאה
ודלמא *קא מפיק מרשות היחיד לרשות
הרבים? אם כן ניתני המוציא מרשות היחיד
לרשות הרבים מאי מרשות לרשות דאפילו
מרשות הרבים לרשות היחיד וקא קרי לה
הוצאה, ומעמא מאי? תנא כל עקרת חפץ
ממקומו הוצאה קרי לה אמר רבינא מתניתין
נמי דיקא דקתני יציאות שבת שתיים שהן
ארבעה בפנים ושתיים שהן ארבע בחוץ וקא
מפרש הגמרא שמע מינה רבא אמר רשות
קתי רשות שבת שתיים: מראות נגעים
שנים שהן ארבעה: תנן הנה מראות נגעים
שנים שהן ארבעה בדרת עזה בשלג שניה
לה כסיד ההיכל *שאת בצמר לבן שניה
לה כסיד ההיכל (א) תנינא מאן תנא מ' אבות
נגעים דלא כו' עקיבא דאי ר' כיון דאמר
יו' למעלה כו' וזו למעלה מו' א"כ פתחת
סיד היכל למצדק בהדי מאן ליצ' פתח
בהדי בהרת איכא שאם עדיפא מינה
ליצ' פתח בהדי שאם לא תולדה דידיה
הוא א' הכי קרום ביצה כתי מאן ליצ' פתח
ליצ' פתח בהדי שאם איכא סיד דעיר' מינה
ליצ' פתח בהדי סיד לא בר מינה הוא?
האי

דקתי החס יציד העני עומד בחוץ
וצעל הצית בפנים פשט העני את
ידו לפנים ונשן לומר ידו של צעל
בפנים דהייט הכנסה: מן הסס.
בתחלת מסכת נגעים: *שנים שתי
ארבעה. מראה לשון זכר הוא להכי
תנן להו בלשון זכר כדכתיב (ויקרא א)
מראה העגה סביב הוא מראה דמות
כבוד ה' וגו' שנים. כדכתיב 'שאת
ובהר' ד' לפתח איש שם עט כדלמן
אלא לשון טפל לאחרים: שנים ארבעה
יש לך לרבות להס ב' תולדות מרבוית
ד' לפתח כדלמן: דקרום פתח פלגו.
עזה לבנה ביתר ולקמן מפשט מנא
ליה: שניה לה כסיד ההיכל. דלע' דלומר
לבן עזה לבנותיו ולסיד על כרחק
'שאת' שהוא אב קרוב אל לבנותיו של
בדתה הוא אלא שגובה מנא מעט
מתוך שאי' לבן כמורה וכל דבר
שחור נראה גבוה מן הלבן ולפיכך
נקרא 'שאת' והשניות שנתרבו להס=
סיד וקרומ ביצה. והסיד לבן מן
הקרומ ולמעט מן הקרומ איש עט
אלא בוסק וטוהר הוא, ושני מראות
של תולדות הלבנה לאב הלבן, והצורה
לאב הגבוה הלבן סיד לבהרת וקרומ
לשאת וריצה הכתוב את התולדות
להצטרף עם אבותיהן לכגרים שהוא
שיעור נט: מאן תנא מראות נגעים

גרסין, ולא גרסין שנים שהן ארבעה דכתיב עומד הכי אית להו,
אלא כתיב קאמר מי שנה משנה זו בלשון אבות מרשות, דלא כו' →
עקיבא דלי' כו' עקיבא כיון דאמר לקמן מראות נגעים זו למעלה
מו' ז' כסדר מעלתן השלג והגמור והסיד והקרומ ואמרין
לקמן שכסדר משנתן הן מנטרפין זה לזה ואין אחד מנטרפין
לגבוה הימנ שתי מעלות אלא מעלה אחת: אם כן. דהוא שנתן
בלשון אבות ותולדות: עירב. מראה הסיד מלהטקף דמולתיה
לסיד שניה לבהרת ג' עירב שניה לשאת ארי חף משאת
היא פתוחה ש"מ סבירא ליה לתנא דלא בה מינה דשאת היא ולא
מינטרפא בדה, ומהשתא כתי מאן גרפיה חי כתי בהרת אביה היא
איכא שאם שהיא כלמר דעדיפא מינה בלבן מנאלת בהרת למעלה מן
הסיד שתי מעלות ור' עקיבא זו למעלה מו' כתי: נגרים כתי
שאת. שהוא מעלה אחד: לאו מולדת דידים (ג). דהא שקלת לה לוינה
ושתייה מין בהרת ולר' עקיבא הכי איבעי ל' למיתנא בהרת עוה כשג
ושאת כלמר לבן ושניה לה סיד ההיכל וקרומ ביצה דמימר כולה
מינא דהדי ינינה ובהרת ושאת מנטרפין ושאת וסיד נמאל לו לירוק
לסיד והכי אמרין בת"כ צבהרת ושאת דמנטרפין והיה מלמד
דמנטרפין זה עם זה אבל השתא דמתלקת תולדה לזו ותולדה לזו סבירא
לן שאין מלמנטרפ כל אחד אלא עם אביו: אי הכי. דלית ליה
לר"ע דלא מלמנטרפ לגבוה ממנו שתי מעלות: קרום של ביצה
פני' אמאי *לא קשיא לר' צבהדי מאן מנטרפיה חי כתי שאת אביו
איכא סיד דעיר' מינה, הרי השאת גבוה שתי מעלות: נגרים
כתי סיד. לאו בר מינה הוא (ד) (שתייה) תולדה לאב אחד, ומשנין
האי

לאו מיהא הוא ובקונטרס פירש דבהרת ושאת מנטרפין כדרשין
בת"כ והיה מלמד מנטרפין זה עם זה וקשה דל"כ תולדות נמי ינטרפו וע"ק
כתוב כאן אלא והיה מלמד שאין מנטרפות זה עם זה תני חזקיה לנעני לרעת
גופה תימה דמייח' לה א"כ דמסקינן דמנטרפין א"כ ע"ק דמסקינן דמנטרפין
דלא כו' עקיבא דבמתני' קתי שניה כסיד ההיכל משמע דמנטרפין סיד עם
האמר ולא עם השלג שגבוה ממנו וי"ל דה"פ אם גאמר מתני' ר"ע היא
היא והא דקתי שניה לה כסיד ההיכל לא להטקף עמהם אלא לומר שחולדה
היא ולא הטקף עם האמר דהא לאו תולדה היא אלא לומר שאלא לומר
דקתי זו למעלה מו' לא שילמקף הסיד עם האמר דהא לאו תולדה היא
וגבוה ממנו כ' מעלות א"כ טיהרת סיד ההיכל: א"כ הכי קרום של ביצה נמי.
פירוש א"כ דמתניתין דלא כו' עקיבא שפיר והר"ר
משה מאייבר' פירש א"כ ר' עקיבא דקאמר זו למעלה מו' מראות מו' אחר
לאכופי דלפניו סיד וגמר או סיד וקרומ מנטרפין חף על גב דלאו בר מינה
הוא וקרום סבירותו נמי דקתי ושינה לה כו' סבירא לה נמי זו למעלה
מו' אלא דהא לא לשמעין דלפ' שלג וסיד או למר וקרומ סבירותו נמי דקתי
הוא חף שפיר דלפניו מנטרפין אחריו בר משג וקרומ מנטרפין זה עם זה
א"כ מיהא כו' עקיבא לעולם לא מנטרפין אלא עם סוכה אחת ולמתני' אין
מנטרפין אלא א"כ מיהא כו' עקיבא לא מנטרפין אלא אב ותולדה דידה
שהיא גבוה מעלה אחת א"כ קרום נמי תקשי לך:

דכתיב בנביא
כתיב

שבת ע"ג
ג' יעב"ד דקא
וכ"כ כס"א
ש"ד לעיל
נפשה

שבת נ"ד
שבת נ"ד
שבת נ"ד

שבת נ"ד
שבת נ"ד
שבת נ"ד

שבת נ"ד
שבת נ"ד
שבת נ"ד

שבת נ"ד
שבת נ"ד
שבת נ"ד

שבת נ"ד
שבת נ"ד
שבת נ"ד

שבת נ"ד
שבת נ"ד
שבת נ"ד

שבת נ"ד
שבת נ"ד
שבת נ"ד

שבת נ"ד
שבת נ"ד
שבת נ"ד

שבת נ"ד
שבת נ"ד
שבת נ"ד

שבת נ"ד
שבת נ"ד
שבת נ"ד

שבת נ"ד
שבת נ"ד
שבת נ"ד

שבת נ"ד
שבת נ"ד
שבת נ"ד